

РЕШЕНИЕ

№ 9

гр. Свиленград, 16.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**РАЙОНЕН СЪД – СВИЛЕНГРАД, ВТОРИ НАКАЗАТЕЛЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на десети януари през две хиляди двадесет и
четвърта година в следния състав:

Председател: Добринка Д. Кирева

при участието на секретаря ВАСИЛЕНА В. К.
като разгледа докладваното от Добринка Д. Кирева Административно
наказателно дело № 20235620200741 по описа за 2023 година

Производството е по реда на глава III, раздел V от ЗАНН.

Обжалвано е **Наказателно постановление /НП/ №******* от
***** на Началника на РУ към ОД на МВР Хасково, РУ Свиленград, с
което на **Х. С. К.** с ЕГН ***** от град *****,
***** за нарушение на чл.147,ал.1 от ЗДвП на основание
чл.181,т.1 от ЗДвП е наложено административно наказание „ГЛОБА” в
размер на **50лева**.

Жалбоподателят **Х. С. К.** в законно предвидения срок обжалва
горецитираното НП,което счита за неправилно и незаконосъобразно. Твърде
се в жалбата,че били допуснати процесуални нарушения ,а именно липсвало
словесно и цифрово описание на твърдяното нарушение,не била посочена
датата на която следвало да представи лекият автомобил за годишен
технически преглед и т.н.,а отделно от това се сочи,че неправилно била
ангажирана отговорността на водача на МПС,вместо на собственика. С оглед
на изложеното моли съда за пълна отмяна на обжалвания акт.

В съдебно заседание жалбоподателят редовно призован не се явява.За
него се явява адв.К.,която поддържа жалбата по изложените в нея доводи в
писмените бележки по делото. В съдебно заседание не ангажира
доказателства .

Претендира присъждане на направените по делото разноси,за които
представя списък.

Административнонаказващият орган/АНО/- **Началника на РУ към ОД на
МВР Хасково, РУ Свиленград**, не изпраща представител и не взема
становище.

Страна **Районна прокуратура – Хасково, ТО Свиленград**, не изпраща представител и не взема становище.

*Съдът, след като прецени по отделно и в тяхната съвкупност събраните по делото доказателства, установи следното от **фактическа страна**:*

От приетите писмени доказателства по делото, както и от свидетелските показания на И. А. Б. и И. А. Ж. се установява, че на 19.06.2023 година, колегите им полицейските служители И. А. Б. и И. А. Ж., при изпълнение на служебните си задължения в гр. Любимец в 17,22 часа спрели за проверка автомобил *****, модел ***** с рег. № *****, който се движел по *****, който бил управляван от жалбоподателя-, а собственик на МПС било друго лице.

При извършване на проверката, полицейските служители установили, че собственика не е представил МПС на годишен технически преглед, поради което двамата полицейски служители съставили срещу жалбоподателя и в негово присъствие АУАН серия ГА с №***** за извършено нарушение по **чл.147, ал.1 от ЗДвП**, като екземпляр от него бил връчен срещу подпис на жалбоподателя, който вписал, че има възражения по така съставения АУАН.

Срещу Акта в законоустановения 7-дневен срок не е постъпило писмено възражение.

Въз основа на Акта е издадено обжалваното НП.

Както в Акта, така и в обжалваното НП е прието за установено, че жалбоподателят е извършил нарушение по **чл.147, ал.1 от ЗДвП**, поради което на основание **чл.181, т.1 от ЗДвП** му е наложено административно наказание „ГЛОБА” в размер на 50 лева.

По административно наказателната преписка има и приложена справка за нарушител/водач.

Материалната компетентност на акто съставителя и на Началника на РУ при РУ – Свиленград към ОДМВР – Хасково да издават съответно АУАН и НП за нарушения по ЗДвП, се доказва от приетата по делото Заповед №81213-1632 от 02.12.2021 година на Министъра на вътрешните работи.

Видно то справка за собственост на МПС и за неговата регистрация, същото е собственост на **Д.Г.В.**

Изложената фактическа обстановка, съвпадаща с тази съдържаща се и в АУАН, се установява по категоричен начин от свидетелските показания на И. А. Б. и И. А. Ж., така също и от приетите писмени доказателства – справка за нарушител /водач; АУАН серия ГА с №*****, Заповед №81213-1632 от 02.12.2021 година на Министъра на вътрешните работи и справка за собственост на МПС и за неговата регистрация, последните приобщени по надлежния процесуален ред на **чл.283 НПК**, **вр. чл.84 ЗАНН**.

Свидетелите И. А. Б. и И. А. Ж., възпроизвеждат пред съда своите непосредствени възприятия за случилото и показанията им са безпротиворечиви, логично систематизирани, като изцяло колерират и с писмените източници, поради което и съдебният състав ги кредитира изцяло с доверие. Не се установява посочените свидетели да имат личностно отношение към жалбоподателя, което да ги провокира да съставят АУАН. Основания за критика по отношение на тези свидетелските показания не се намериха, а единствено поради служебното им качество – служители на РУ

към ОД на МВР Хасково, РУ Свиленград, в този смисъл служебната зависимост и отношения на пряка подчиненост спрямо АНО, не е достатъчно за да обоснове заинтересованост от тяхна страна, от тук и превратно или недостоверно пресъздаване на обстоятелствата от конкретната проверка и случилите се събития, които възпроизвеждат в показанията си. И това е така предвид липсата на противоречия – вътрешни и помежду им (както вече бе посочено), от друга страна те не се компрометират и при съотнасяне и с останалите доказателствени източници – писмените такива, нито пък се опровергават с насрещни доказателства, ангажирани от страна на жалбоподателя. Точно обратното, свидетелските показания са в цялостна корелация и напълно убедително се подкрепят от фактическите обстоятелства, съдържими се в писмените доказателства от АНП. Ето защо, според Съда показанията на тези свидетели не са и не се считат за насочени към прикрийе на обективната истина по делото.

Материалната компетентност на издателя на НП – **Началник РУ към ОД на МВР Хасково, РУ Свиленград**, въпреки че не се оспорва по делото, последната се доказва от приетата по делото Заповед №8121з-1632 от 02.12.2021 година на Министъра на вътрешните работи, с която на определен кръг длъжностни лица наказващия орган по закон надлежно е делегирал правомощия да издават НП за нарушения по ЗДвП, в кръга от които изрично визирана е и тази длъжност, в рамките на териториалната ѝ компетентност – обслужваната територия. В същата се определят и длъжностните лица имащи право да извършват контролна дейност по ЗДвП, което доказва по безспорен начин и компетентността на актосъставителя да съставя АУАН по ЗДвП.

*При така установената фактическа обстановка, Съдът в настоящия си състав достига до следните **правни изводи**:*

Преди всичко, съдът намира жалбата за **допустима**, като подадена от надлежна страна в процеса и в законоустановения срок – чл.59 ал.2 пр.1 от ЗАНН.

Разгледана по същество, жалбата се явява **основателна**.

Не се спори, че към момента на съставяне на АУАН, жалбоподателят е имал качеството на „водач“ на МПС по смисъла на тълкуването на § 6, т. 25 от Допълнителните разпоредби (ДР) на ЗДвП. В § 6, т. 25 от ДР на ЗДвП е дадено легална дефиниция на термина „водач“. От нея следва да се направи изводът, че АНО следва да установи, че деецът управлява МПС. Понятието „управление“ на автомобил включва всяко действие по упражняване на контрол върху същия, а не само привеждането му в движение. В случая свидетелите – полицейски служители са категорични, че именно жалбоподателя е бил водач на лекия автомобил.

Съгласно сочената за нарушена в обжалваното НП разпоредба на чл. 147, ал. 1 от ЗДвП предвижда, че регистрираните моторни превозни средства и теглените от тях ремаркета и пътните превозни средства, с които се извършват превози с атракционна цел, с изключение на пътните превозни средства на поделенията на въоръжените сили, и пътните превозни средства с животинска тяга, подлежат на задължителен периодичен преглед за проверка на техническата им изправност. Условието и редът за извършване на прегледа на превозните средства, с изключение на самоходните машини, колесните трактори с максимална конструктивна скорост, ненадвишаваща 40 km/h, и ремаркетата, теглени от тях, се определят с наредба на министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията съгласувано с

министъра на вътрешните работи.

Сочената за нарушена разпоредба регламентира изискване за задължителен периодичен преглед на регистрираните МПС за проверка на техническата им изправност, без да вменява конкретно задължение на определено лице.

От сравнителното тълкуване на нормата на чл. 147, ал. 1 от ЗДП със санкционната разпоредба на чл. 181, т. 1 от ЗДвП, която предвижда административнонаказателна отговорност за собственика на МПС или длъжностно лице, което не го представи в законоустановения срок за технически преглед, следва изводът, че задължението е за собственика на лекия автомобил като следва да бъде установен от обективна страна срокът, до който е следвало да бъде представен за ГТП.

Нито в обстоятелствената част на АУАН, нито в тази на НП е отразено времето, в рамките на което жалбоподателят е следвало да представи управлявания от него лек автомобил за извършване на годишен преглед на техническата му изправност. Доколкото на жалбоподателя се вменява, че именно той е следвало да представи МПС на периодичен преглед за проверка на техническата му изправност, то АНО е следвало да посочи срока, в който жалбоподателят е следвало да стори това.

Аргумент в тази насока е и нормата на чл. 147, ал. 3 от ЗДП, която предвижда различен срок, в зависимост от датата на първоначалната регистрация на автомобила (на третата и петата година от първоначалната регистрация на автомобилите като нови, след което - всяка година).

В наказателното постановление са посочени установените факти, дата и място на извършване на нарушението, но самото нарушение не е описано в пълнота, тъй като декларативно се сочи, че автомобилът не е представен на годишен технически преглед, без да е посочено в какъв срок, съответното крайната дата, на която е следвало да бъде представен.

Нормата на чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН изисква в текста на НП да се опишат в пълнота обстоятелствата, на които се основава нарушението. След като на лицето се вменява, че управлява автомобил, непредставен в срок за технически преглед, от фактическа страна е било задължително да се посочи до кога е следвало конкретният автомобил да се представи за преглед. В случая е налице съществено процесуално нарушение допуснато в хода на административнонаказателното производство, което е ограничило правото на защита на наказаното лице, тъй като за жалбоподателя не е станало ясно срещу какви точно факти да се защитава. На практика той е в невъзможност в настоящото производство да обори тезата на наказващия орган, че автомобилът не е представен в срок за технически преглед, тъй като такъв срок изобщо не е посочен в мотивите на наказателното постановление.

При това положение не може да се приеме, че нарушението по чл. 147, ал. 1 от ЗДвП е установено по категоричен начин, а изводът на АНО, че за същото на основание чл. 185 от ЗДвП следва да бъде ангажирана отговорността на жалбоподателя е несъответен на материалния закон.

Пропускът в тази насока е съществен, тъй като липсата на елемент от обективната страна на нарушението, възпрепятства правото на жалбоподателя да разбере в пълнота повдигнатото му административно обвинение и съответно-да организира защитата си по него.

Така, независимо установеното от фактическа страна, че управляваният от

водача автомобил не бил преминал годишен технически преглед, НП следва да бъде отменено като незаконосъобразно издадено.

За пълнота на съдебният акт ,следва да се посочи,че с специалният състав на чл. 181, т. 1 от ЗДвП предвижда носене на административно-наказателна отговорност за собственика на МПС, който не го представи в законоустановения срок за технически преглед.

В настоящия случай, жалбоподателят не е собственик на автомобила/видно от справката за собственост, МПС е собственост на Делчо Гошев Въчев/, поради което и за същия не съществува задължение да го представя на технически преглед. Последното е важно и предвид обстоятелството, че за извършването на такъв технически преглед е необходимо представяне на определени документи, които притежават единствено собствениците на ППС.

Освен изложеното следва да се има предвид още, че нормата на чл. 147, ал. 1 от ЗДвП не вмениява конкретно задължение на определено лице, а регламентира, че регистрираните и теглените от тях ремаркета подлежат на задължителен периодичен преглед за проверка на техническата им изправност. Предвид липсата на изрично предвидено в ЗДвП задължение за водач на МПС, на което не е собственик, да го представя на технически преглед, съдът намира, че е недопустимо на същия да се налага наказание по общата санкционна норма на чл. 185 от ЗДвП. Внимателния прочит на текста на чл. 147, ал. 1 от ЗДвП не дава отговор на въпроса чие е задължението да предостави МПС на технически преглед, като сравнителното тълкуване на тази диспозитивна правна норма със санкционната такава на чл. 181 от ЗДвП навежда на извода, че задължението по чл. 147 от ЗДвП е на собственика на автомобила. Лицето, посочено като нарушител в акта и НП, не отговаря на изискването да бъде извършител на административно нарушение по чл. 147, ал. 1 от ЗДвП, доколкото не е собственик на МПС.

Поради което съдът намира, че обжалваното наказателно постановление е постановено при неправилно приложение и на материалния закон и наказателното постановление следва да бъде отменено като незаконосъобразно.

Относно разноските в настоящото производство :

Съгласно разпоредбата на чл. 63 Д, ал.1 от ЗАНН, в производствата пред районния и административния съд, както и в касационното производство страните имат право на присъждане на разноски по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Съгласно чл. 144 от АПК субсидиарно се прилагат правилата на ГПК.

По делото от страна на жалбоподателя се претендират разноски в размер на 400лева ,поради което следва в тежест на АНО да бъдат възложени направените от жалбоподателя разноски.

Мотивиран така и на основание чл.63, ал.2, т.1 вр с ал.3, т.1 и т.2 от ЗАНН, Съдът в настоящия си състав.

РЕШИ:

ОТМЕНЯ като незаконосъобразно и неправилно **Наказателно**

постановление /НП/ №***** от ***** на Началника на РУ към ОД на МВР Хасково, РУ Свиленград, с което на Х. С. К. с ЕГН ***** от град *****, ***** за нарушение на чл.147,ал.1 от ЗДвП на основание чл.181,т.1 от ЗДвП е наложено административно наказание „ГЛОБА” в размер на 50лева.

ОСЪЖДА „ОБЛАСТНА ДИРЕКЦИЯ” на МВР –гр.Хасково със седалище и адрес на управление гр.Хасково,бул. България №85 ДА ЗАПЛАТИ на Х. С. К. с ЕГН ***** от град *****, *****, сумата в размер на 400 лв. , представляваща адвокатско възнаграждение по АНД №741/2023г. по описа на РС Свиленград.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд – Хасково в 14-дневен срок от съобщението на страните за изготвянето му.

Съдия при Районен съд – Свиленград: _____